

adjicientes præcipimus ut pro baptismatis, chrismatis, olei sacri et sepulturæ acceptione et infirmorum visitatione vel unctione, nullum omnino pretium exigatur. Presbyteris, diaconibus, subdiaconibus, concubinarum et uxorum contubernia prorsus interdiciamus. Si qui autem hujusmodi reperti fuerint, ecclesiasticis et officiis priventur et beneficiis, sane si neque sic immunditiam suam correxerint, communionem careant Christiana.

Cumque multa contra Simoniacam hæresim essent recitata, et omnium consono favore laudata et confirmata, ventum est ad illud decretum quo investituræ Ecclesiarum laicis interdicebantur, in quo sic continebatur. *Investituram omnium Ecclesiarum et ecclesiasticarum possessionum per manum laicam fieri modis omnibus prohibemus.* Quod cum recitatum fuisset, tantum murmur quorundam clericorum et multorum laicorum per concilium insonuit, ut diem usque ad vesperam sub gravi contentione pertraherent. Videbatur enim eis quod sub hoc capitulo dominus papa decimas et cætera ecclesiastica beneficia, quæ antiquitus laici tenuerant, conaretur minuere vel auferre. Unde dominus papa, omnibus satisfaciens, illa die concilium terminare distulit, ut sequenti die communi consilio decretum temperaret, et ipsum cum cæteris quæ sequebantur unanimi omnium favore et auctoritate confirmaret. Feria quinta ad concilium venit, quæ proposuerat exsecuturus; hymnum sancti Spiritus, devote incœpit. Qui cum ab omnibus affectuose fuisset decantatus, vere invisibilis ignis flamma succensus, in ignea lingua de Spiritu sancto exorsus, mirabiliter peroravit, docens eum summum bonum esse, fontem sapientiæ et intelligentiæ ac totius disciplinæ, vinculum charitatis, unitatis et concordie. Cumque per hæc singula diutius sub omnium admiratione discurreret, tandem ad causam accessit, dicens :

« Scimus, fratres charissimi, quod labor vester, quo de tam remotis regionibus, pro communi libertate matris nostræ sanctæ Ecclesiæ nobis occurrere studuistis, placuit Deo et Spiritui sancto, in cuius virtute et sanctificatione unum sumus in Christo; et quia placuit Spiritui sancto et nobis, displicuit spiritui adversario, qui modis omnibus ad perturbandam fraternitatis vestræ concordiam cooperatores malitiæ suæ quæsivit et invenit; quid enim dicimus fratres? Si cum tanto labore et expensis ad concilium vocati venistis, et revertentes ad

regiones vestras nihil reportare poteritis, quia nos audire non vultis: Qui enim peccat in Spiritum sanctum, quod peccatum, si perseveraverit, non remittetur ei neque in hoc sæculo, neque in futuro (Matth. xii; Luc. xii), teste Veritate, quæ dicit: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit (Luc. x). Scimus etiam quia Dominus Jesus cum proposuisset discipulis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis (Joan. vi), scandalizati sunt multi, et abierunt retrorsum (ibid.), nec postea sequebantur eum; sic et nos. cum heri proposuissemus quædam pro libertate Ecclesiæ, scandalizati sunt quidam infideles. Unde et nos cum auctoritate apostolica dicimus: Si infidelis discedit, discedat (I Cor. vii); et det locum fidelibus quæ ecclesiastica sunt et libertati Ecclesiæ necessaria pertractare. Vobis autem qui locum et officium apostolorum in Ecclesia Dei tenetis, dicimus, quod Dominus dixit ad duodecim: Nunquid et vos vultis abire (Joan. vi)? »

Quod cum mirabiliter perorasset, ita omnium corda concussit, ac reclamantium voces compressit, ut nec unus quidem contra decreta synodica, quæ postea lecta sunt, os aperire præsumeret. Dominus tamen papa decretum illud, unde murmur ortum fuerat, saniori consilio temperavit, et in hanc formam concilio legi fecit: *Investituram episcopatum et abbatiarum per manum laicam fieri omnimodis prohibemus.* Quod cum placuisset omnibus, ipsam cum cæteris omnibus quæ lecta sunt iudicio Spiritus sancti et auctoritate ecclesiastica firmaverunt.

Allatæ sunt denique candelæ ccccxxvii et accensæ datæ singulæ singulis, tenentibus baculis episcopis et abbatibus, injunctumque est eis ut omnes candelas tenentes assurgerent, cumque astarent, recitata sunt multorum nomina, quos præcipue excommunicare proposuerat dominus papa, inter quos primi nominati sunt: rex Henricus et Romanæ Ecclesiæ invasor Burdinus et præ cæteris et cum cæteris multis solemniter excommunicati. Absolvit etiam dominus papa auctoritate apostolica a fidelitate regis omnes, quotquot ei juraverant, nisi forte resipisceret et Ecclesiæ Dei satisfaceret. His denique rite completis, auctoritate Patris, et Filii, et Spiritus sancti, omnes absolvit atque signavit, et sic ad propria unumquemque redire permisit, et sic concilii finem fecit. Quod vidi et audiivi fideliter, et quanto brevius potui, pedestri sermone descripsi.

CONFIRMATIO ELECTIONIS CALIXTI II

Cardinalium Romæ existentium subscriptionibus roborata.

(MARTENE, *Ampl. Collect.* 1, 647, ex ms. Laurentii Leodiensis.)

Venerabilibus episcopis et cardinalibus et clericis, ac laicis, qui cum domino Gelasio fuerunt, episcopi et cardinales et cæteri clerici sive laici fideles B. Petri, salutem in Domino.

De obitu domini nostri beatæ memoriæ papæ Gelasii tanto amplius contristamur, quanto majora per eum subsidia sperabamus. Verum quia sic placuit ei, qui nutu suo regit et disponit omnia, sit nomen ejus benedictum in sæcula. Post ipsius autem obitum non dubitamus eam vobis incubuisse necessitudinem, ut esset vobis opus et saluti vestræ providere, et de statu Ecclesiæ ac pontificis electione tractare, atque

ideo quod vobis summa, sicut ipsi novimus, necessitate cogente fecistis, nos quoque ratum habemus et stabile, et fratribus nostris qui alibi sunt, idipsam nobiscum sentire mandamus. Acceptis siquidem litteris quas misistis, in altero die apud ecclesiam Sancti Joannis de Insula congregati sumus, episcopi, cardinales, presbyteri, diaconi et subdiaconi, ac reliqui clerici, iudices quoque et scriniarii, ac præter palatii ordines, et plures Romani nobiles: electus etiam per nuntios suos et cum multa frequentia cleri et populi electionem a vobis factam secundum Romanam consuetudinem laudavimus et cum-

firmavimus, et clerici quidem post confirmationem *Te Deum laudamus* cantabant. Laici vero, ut moris est, magnis vocibus acclamabant, *Calixtum papam sanctus Petrus elegit*. Multi etiam qui tunc nobiscum adesse potuerunt, audito quod a nobis confirmatum fuerat, laudaverunt. Ut autem de unanimi concordia vos certiores efficiamus, nomina eorum, non tamen omnium qui huic confirmationi interfuerunt ad vos scripta direximus.

Electionem per Dei gratiam a fratribus nostris episcopis et cardinalibus factam de domino Guidone Viennensi episcopo ego Crescentius Sabinensis episcopus laudo et confirmo.

Ego Petrus Portuensis episcopus laudo et confirmo.

Ego Vitalis Albanus episcopus laudo et confirmo.

Ego Bonifacius tituli S. Marci laudo et confirmo.

Ego Manfredus Tiburtinus episcopus laudo et confirmo.

Ego comes diaconus cardinalis S. Mariæ in Aquiro laudo et confirmo.

Ego Nicolaus primicerius scholæ cantorum laudo et confirmo.

Ego Rainerius prior subdiaconus scholæ basilicæ laudo et confirmo.

Ego Gregorius scholæ basilicæ subdiaconus laudo et confirmo.

Ego Vincentius exorcista laudo et confirmo.

Ego Joannes exorcista laudo et confirmo.

Ego Paulus lector laudo et confirmo.

Ego Nicolaus ostiarius laudo et confirmo.

Ego Benedictus presbyter prior S. Mariæ Majoris cum omnibus clericis catholicis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Joannes archipresbyter Sancti Petri apostoli cum omnibus catholicis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Alexis ostiarius laudo et confirmo.

Ego Nicolaus archipresbyter S. Anastasiæ cum tota parochia nostra laudo et confirmo.

Ego Dodo archipresbyter S. Mariæ in Aquiro cum omnibus clericis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Joannes archipresbyter Sancti Laurentii in

A Lucina cum omnibus clericis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Senebaldus archipresbyter S. Mariæ Secundi Cerei laudo et confirmo.

Clerici in Insula laudamus et confirmamus.

Clerici S. Adelberti omnes laudamus et confirmamus.

Ego Petrus presbyter S. Mariæ de Maxima laudo et confirmo.

Ego R. archipresbyter ecclesiæ B. Mariæ trans Tiberim de titulo Calixti, cum omnibus canonicis, et capellanis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Benedictus archipresbyter S. Mariæ in Monticello cum clericis nostris laudo et confirmo.

Ego Anastasius Sancti Pauli abbas cum omni congregatione nostra laudo et confirmo.

Ego Petrus abbas Sancti Silvestri cum fratribus nostris omnibus laudo et confirmo.

Ego Robertus abbas S. Andreae de Clivo Scauri cum omni congregatione nostra laudo et confirmo.

Ego Rainerus Sancti Basilii laudo et confirmo.

Ego Petrus prior et rector monasterii Sanctorum Cosmæ et Damiani cum tota congregatione nostra laudo et confirmo,

Ego Henricus abbas Sancti Laurentii Pariparnæ cum omnibus fratribus nostris laudo et confirmo.

Ego Otto, archipresbyter Sancti Salvatoris quæ vocatur Aquila-felix, laudo et confirmo.

Ego Gregorius, archipresbyter S. Gregorii, cum clericis nostris laudo et confirmo.

C Ego Gratianus, archipresbyter Sancti Stephani in Cœlio monte, laudo et confirmo.

Ego Centius, presbyter ecclesiæ Sancti Simeonis, laudo et confirmo.

Ego Johannes, yconomus Sancti Johannis ante portam Latinam, laudo et confirmo.

Ego Azo, archipresbyter in Via-lata Sanctæ Mariæ, cum omnibus clericis ejusdem ecclesiæ laudo et confirmo.

Ego Johannes, archipresbyter Sanctæ Mariæ in Minerva, cum clericis nostris laudo et confirmo.

Ego Nicolaus, archipresbyter Sancti Sixti, cum clericis nostris laudo et confirmo.

NOTITIA DIPLOMATICA

IN EPISTOLAS ET PRIVILEGIA CALIXTI II.

(Phil. JAFFÉ, *Regesta Rom. Pont.*, p. 526.)

† Calixti bullæ continent modo vulgares, modo Pisanos Incarnationis annos. Sententiam præbent hanc: **FIRMAMENTUM EST DOMINUS TIMENTIBUS EUM** (7, 28, 77, 78, 79, 89, 91, 92, 100, 108, 113, 126, 133, 134, 162, 177, 185, 198, 202, 203, 204, 218, 220, 221, 228, 264, 270, 277).

Testes subscripserunt:

ep. Albanensis Vitalis.	a	3 Jan.	1121 ad 6 Apr. 1123
ep. Ostiensis Lambertus.	a	18 Jun.	1119 ad 26 Mai. 1124
ep. Portuensis Petrus.	a	24 Sept.	1120 ad 26 Mai. 1124